

Ajuntament de Castellar del Vallès

Actualitat

La demanda d'un finançament més just de les hisendes locals marca el discurs de la Diada Nacional de Catalunya

Dijous 11 de setembre de 2008

Unes 200 persones s'han aplegat avui al carrer de les Roques per commemorar la Diada Nacional de Catalunya. L'acte s'ha iniciat a les 11 del matí amb les ofrenes florals del consistori i de les forces polítiques locals del PSC, CiU, l'Altraveu i ERC davant de Cal Targa, la casa on el qui fou president de la Generalitat durant la 2a República, Lluís Companys, va passar diverses estades. Després de les ofrenes florals, l'alcalde de Castellar, ha pronunciat el discurs oficial de la Diada. Giménez ha reclamat una millora del sistema de finançament dels Ajuntament. A continuació us reproduïm íntegrament el discurs de l'alcalde: "La celebració de l'Onze de setembre, Diada Nacional de Catalunya, ens ofereix una bona oportunitat per reflexionar sobre el nostre present i futur com a catalans i com a castellarencs. Aquesta Diada és la tercera que celebrem després de l'entrada en vigor del nou Estatut de Catalunya i la segona que em toca presidir en qualitat d'alcalde de Castellar del Vallès. El nou Estatut estableix el paper de les nostres institucions, de les nostres competències i de les nostres relacions amb l'Estat; suposava el reconeixement de la nostra capacitat d'autogovern i de la identitat col·lectiva de Catalunya. Catalunya es fa des de les seves institucions, però també a peu del carrer. La gent, les associacions, els veïnats i, perquè no, els ajuntaments, també som Catalunya. Els municipis juguem un paper molt important en la construcció del país. És una cosa que sovint oblidem i que convé recordar. Malauradament, malgrat que fa tres anys del nou Estatut, encara no s'ha resolt de forma satisfactòria el tema del finançament. No em refereixo solament al finançament autonòmic, que és absolutament cabdal per garantir un correcte desenvolupament del nou Estatut i per fer una Catalunya competitiva i pròspera. Em refereixo també al finançament municipal, que ja fa massa anys que té el paper de "Ventafocs" en aquesta discussió. Els ajuntaments continuem patint un sistema de finançament local injust que no podem suportar per més temps i que hem de resoldre de forma urgent. No podem ajornar més aquesta qüestió. Els municipis són la base de la democràcia i, vista la seva relació directa amb el ciutadà, ens veiem obligats a donar resposta a noves i creixents demandes, fent-nos càrrec de serveis no obligatoris que haurien de ser satisfets per altres administracions. Amb la llei a la mà, els ajuntaments només tenim obligacions en assumptes con l'enllumenat, la recollida d'escombraries, el manteniment i la neteja de la via pública, la seguretat o el manteniment dels centres docents. Poca cosa més. No obstant, com podeu comprovar a Castellar mateix, la realitat és molt diferent i la legítima demanda dels ciutadans ens obliga a assumir nombrosos serveis a les persones, a fer-nos càrrec de moltes activitats de caràcter cultural, lúdic o esportiu, a involucrar-nos en els serveis socials i a assumir subvencions de tota mena per entitats locals, llars d'infants, escoles de música i un llarg etcètera. Tots aquests serveis suposen que els ajuntaments hem de fer front a una despesa supletòria que no ens pertoca i per la qual no tenim suficients recursos financers. Hi ha una dada que ens permet il·lustrar perfectament aquesta situació: la despesa en competències i serveis que no ens corresponen als ajuntaments suposa

prop del 30% de la despesa municipal total. Lluny de buscar solucions a la clara insuficiència financera municipal, que perjudica clarament l'autonomia dels municipis, ens hem trobat amb la desaparició de l'antic Impost d'activitats econòmiques decidida en el seu dia per Govern del Partido Popular, que proporcionava el 20% dels ingressos municipals. Una mesura que ningú s'ha preocupat de resoldre. Han passat més de 30 anys de les primeres eleccions locals i encara cap Govern s'ha plantejat seriosament un nou repartiment més equitatiu dels recursos públics. S'ha plantejat en moltes ocasions la necessitat de abordar aquest problema però sempre s'ha trobat alguna excusa per aplaçar la discussió. Cal reforçar el paper dels governs locals i això passa per una millora substancial del finançament local. No podem esperar més. Crec que el sentit de la celebració de l'Onze de Setembre ha de ser reivindicatiu. És necessari normalitzar Catalunya i per això cal que disposi de suficients recursos propis sense renunciar a la visió solidària que sempre ens ha caracteritzat. També els ajuntaments hem de gaudir dels recursos que ens corresponen perquè som la base de la democràcia i des d'on es comença a construir una societat justa i igualitària. També crec que ha de tenir un sentit festiu. L'Onze de Setembre no és la celebració d'una derrota, és el naixement de l'esperança i ens ha de servir per continuar caminant amb ànims i el cap ben alt per la senda del progrés i les llibertats. Aquest any, l'Onze de Setembre té una vessant festiva especial ja que suposa l'inici de la nostra Festa Major. Vull aprofitar per convidar a tothom a viure intensament la Festa Major al carrer i a convertir-la en un gran aparador de civisme i convivència. Tampoc podem oblidar-nos del caràcter commemoratiu que té l'Onze de Setembre. Commemorem l'11 de setembre de 1714. La pèrdua, fa prop de 300 anys, de les nostres llibertats i drets per la força de les armes. Però també l'11 de setembre de 1978, ara fa 30 anys justos, quan un milió de persones van sortir al carrer i van fer possible l'Estatut d'Autonomia. Per això, l'Onze de setembre és la festa de la democràcia, la solidaritat i la recuperació dels nostres drets. Aquest és l'esperit de l'Onze de Setembre que volem commemorar. Permeteu-me que finalitzi aquest discurs amb unes paraules d'esperança. Es tracte d'un fragment de "La Pell de brau", de Salvador Espriu: A vegades és necessari i forçós que un home mori per un poble, però mai no ha de morir tot un poble per un home sol: recorda sempre això. Sepharad. Fes que siguin segurs els punts de diàleg i mira de comprendre i estimar les raons i les parles diverses dels teus fills. Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats i l'aire passi com una estesa mà suau i molt benigna damunt els amples camps. Que Sepharad visqui eternament en l'ordre i en la pau, en el treball, en la difícil i merescuda llibertat. Visca Castellar i Visca Catalunya!!! Ignasi Giménez Renom Alcalde de Castellar del Vallès" Després del discurs institucional, Jordi Comasòlivas ha interpretat a l'acordió l'Himne Nacional de Catalunya. El públic que hi havia al carrer de les Roques ha acompanyat l'acordionista cantant Els Segadors. L'acte ha finalitzat amb un esmorzar popular al carrer de la Mina.

- [Avís legal](#)
- [Sobre el web](#)
- [Accessibilitat](#)
- [Mapa web](#)